

РЕШЕНИЕ

№ 11962

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20231110114853 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Предявен е иск с правно основание чл. 439, ал.1 във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване за установено по отношение на ответното „АПС Б.Б.” ЕООД, че ищецът Г. С. Й. не дължи принудително изпълнение на сумата 657,09 лева - главница, 228,00 лева - такса за обслужване, ведно със законна лихва от 20.08.2014 г. до изплащане на вземането, 579,63 лева - договорна лихва, 329,29 лева - съдебни разноски, по изпълнителен лист от 31.10.2014 г., издаден по ч.гр. дело №45769/2014 г. по описа на СРС. Ищецът твърди, че в полза на "Т.Б.А.К." ЕАД, чийто частен правопреемник е ответното дружество, е издаден изпълнителния лист, въз основа на който е образувано изп.дело. Счита, че поради бездействие на вискателя са налице предпоставките на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК и изтекъл давностен срок, поради което правото на принудително изпълнение е погасено. Претендира съдебни разноски.

Ответникът оспорва иска. Твърди, че не са настъпили твърдените факти, водещи до погасяване правото на принудително изпълнение. Намира, че давността е прекъсната с предприети действия по изпълнение, вкл. в срока по чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При предявен отрицателен установителен иск по чл. 439, ал. 1 от ГПК в доказателствена тежест на ответника е да установи, че разполага с правото на принудително изпълнение, вкл. настъпването на факти, които имат за последица прекъсване или спиране на погасителната давност. Съгласно приетия и неоспорен проект за доклад по делото, съдът по реда на чл. 146, ал. 2 от ГПК, указа на ответната страна, че не сочи доказателства в подкрепа на изложените в отговора твърдения и възражения, а до края на съдебно дирене страната не ангажира доказателства. При това положение и по арг. от чл. 154 от ГПК за съда се явяват ненастъпили твърдените от ответника факти по чл. 116 от ЗЗД и предявеният иск приема за основателен.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът трябва да заплати на ищеца сторените съдебни разноски за сумата общо 431,76 лв. за платени

държавна такса и възнаграждение на адвокат.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „АПС Б.Б.” ЕООД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, че Г. С. Й., с ЕГН:*****, с адрес: *****, не дължи принудително изпълнение на сумата 657,09 лева - главница, 228,00 лева - такса за обслужване, ведно със законна лихва от 20.08.2014 г. до изплащане на вземането, 579,63 лева - договорна лихва, 329,29 лева - съдебни разноси, по изпълнителен лист от 31.10.2014 г., издаден по ч. гр. дело № 45769/2014 г. по описа на СРС, на основание чл. 439, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА „АПС Б.Б.” ЕООД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на Г. С. Й., с ЕГН:*****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 431,76 лева – съдебни разноси.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____